

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא בתרא- לא יחפור	מימרא	אלא אמר רבא:												
סיפא אתאן לתינוקות של בית רבן, ומתקנת יהושע בן גמלא ואילך.														
ברם זכור אותו האיש לטוב ויהושע בן גמלא שמו, שאלמלא הוא נשתכח תורה מישראל שבתחלה, מי שיש לו אב - מלמדו תורה, מי שאין לו אב - לא היה למד תורה, מאי דרוש? (דברים י"א) ולמדתם אותם - ולמדתם אתם, התקינו שיהו מושיבין מלמדי תינוקות בירושלים, מאי דרוש? (ישעיהו ב') כי מציון תצא תורה ועדיין מי שיש לו אב - היה מעלו ומלמדו, מי שאין לו אב - לא היה עולה ולמד, התקינו שיהו מושיבין בכל פלך ופלך ומכניסין אותן כבן ט"ז כבן י"ז, ומי שהיה רבו כועס עליו - מבעיט בו ויצא, עד שבא יהושע בן גמלא ותיקן, שיהו מושיבין מלמדי תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, ומכניסין אותן כבן שש כבן שבע.	דאמר רב יהודה אמר רב:													
עד שית לא תקביל, מכאן ואילך קביל ואספי ליה כתורא.														
כי מהית לינוקא, לא תימחי אלא בערקתא דמסנא, דקארי - קארי, דלא קארי - ליהוי צוותא לחבריה.														
אחד מבני חצר שביקש לעשות רופא, אומן, וגרדי, ומלמד תינוקות - בני חצר מעכבין עלין	מיתבי:													
הכא במאי עסקינן - בתינוקות דעכו"ם.														
שנים שיושבין בחצר, וביקש אחד מהן לעשות רופא, ואומן, וגרדי, ומלמד תינוקות - חבירו מעכב עליו	ת"ש:													
ה"נ בתינוקות דעכו"ם.														
מי שיש לו בית בחצר השותפין - ה"ז לא ישכירנו לא לרופא, ולא לאומן, ולא לגרדי, ולא לסופר יהודי, ולא לסופר ארמאי	ת"ש:													
הכא במאי עסקינן - בסופר מתא.														
מתקנת יהושע בן גמלא ואילך, לא ממטינן ינוקא ממתא למתא, אבל מבי כנישתא לבי כנישתא ממטינן, ואי מפסק נהרא לא ממטינן, ואי איכא תיתורא ממטינן, ואי איכא גמלא לא ממטינן.	רבא:													
סך מקרי דרדקי - עשרין וחמשה ינוקי, ואי איכא חמשינן - מותבינן תרי, ואי איכא ארבעין - מוקמינן ריש דוכנא, ומסייעין ליה ממתא.	ואמר רבא:													
האי מקרי ינוקי דגריס, ואיכא אחרינא דגריס טפי מיניה - לא מסלקינן ליה, דלמא אתי לאיתרשולי.	ואמר רבא:													
כ"ש דגריס טפי, קנאת סופרים תרבה חכמה.	רב דימי מנהרדעא:													
הני תרי מקרי דרדקי, חד גריס ולא דייק וחד דייק ולא גריס - מותבינן ההוא דגריס ולא דייק, שבשתא ממילא נפקא.	ואמר רבא:													
מותבינן דייק ולא גריס, שבשתא כיון דעל - על	רב דימי מנהרדעא:													
דכתיב: (מלכים א' י"א) כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום, כי אתא לקמיה דדוד, אמר ליה: מאי טעמא עבדת הכי? אמר ליה, דכתיב: תמחה את זכר עמלק, אמר ליה: והא אנן זכר קרינן א"ל: אנא זכר אקרינן.														
אזל שייליה לרביה, אמר ליה: היאך אקרינן? אמר ליה: זכר. שקל ספסירא למיקטליה, אמר ליה: אמאי? א"ל, דכתיב: (ירמיהו מ"ח) ארור עושה מלאכת ה' רמיה. א"ל: שבקיה לההוא גברא דליקום בארוך א"ל, כתיב: (ירמיהו מ"ח) וארור מונע חרבו מדם														
איכא דאמרי: קטליה, ואיכא דאמרי: לא קטליה.														
מקרי ינוקא, שתלא, טבחא, ואומנא, וסופר מתא - כולן כמותרין ועומדין גינהו.	ואמר רבא:													
כללא דמילתא: כל פסידא דלא הדר - מותרה ועומד הוא.														
האי בר מבואה דאוקי ריחיא, ואתא בר מבואה חבריה וקמוקי גביה, דינא הוא דמעכב צילוייה, דא"ל: קא פסקת ליה לחיותי.	רב הונא:													
לימא מסייע ליה: מרהיקום מצודת הדג מן הדג כמלא ריצת הדג														
וכמה?														
עד פרסיה	רבה בר רב הונא:													
שאני דגים, דיהבי סייארא.														
לימא, רב הונא דאמר כרבי יהודה	רבינא לרבא:													

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ † קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א		
בבא בתרא-לא יחפור	מימרא	לא יחלק חנוני קליות ואגוזין לתינוקות, מפני שמרגילן אצלו,													
		דתנן, רבי יהודה:					♦	■	‡						
		מתירין					♦	■	‡				כא:		
		אפי' תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יהודה התם - אלא דאמר ליה: אנא קמפלגינא אמגוזי, את פלוג שיוסקי, אבל הכא אפילו רבנן מודו, דא"ל: קא פסקת ליה לחיותי.							!			◇	כא:		
		עושה אדם חנות בצד חנותו של חברו, ומרחץ בצד מרחצו של חברו, ואינו יכול למחות בידו, מפני שיכול לומר לו: אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך שלי									‡	◇	כא:		
		מיתביב:													
		כופין בני מבואות זה את זה שלא להושיב ביניהן לא חייט ולא בורסקי, ולא מלמד תינוקות, ולא אחד מבני בעלי אומניות, ולשכנו אינו כופיהו						♦	■	!		◇	כא:		
		תנאי היא דתניא: [ת"ק]													
		אף לשכנו כופיהו.						♦	■	!		◇	כא:		
		רש"ג:													
		רבי הונא בריה דרב פשיטא לי, בר מתא אבר מתא אחריתי מצי מעכב, ואי שייך בכרגא דהכא - לא מצי מעכב, בר מבואה אבר מבואה דנפשיה - לא מצי מעכב.										■	◇	כא:	
		רבי הונא בריה דרב יהושע:													
		בר מבואה אבר מבואה אחריןא, מאי?											^	כא:	
		בר מבואה אבר מבואה אחריןא, מאי?													
		תיקו.										!		כא:	
		ומודי רב הונא במקרי דרדקי דלא מצי מעכב,											■	◇	כא:
		רב יוסף:													